ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-α
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ)
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α'. ΤΗΛΕΦ. 1-93
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Β.'ΑΡ. 520

ΤΕΤΑΡΤΗ
11
ΜΑΪΟΥ 1927
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 5 Λ.23 ΔΥΣΙΣ ΗΛ. ΩΡ. 7 Λ.26
ΜΩΚΙΟΥ ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 22.5 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 13.3. ΜΕΣΗ
ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΤΡΙΑ. ΑΝΕΜΟΙ ΙΟΝΙΟΝ ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΑΣΘ.
ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ– ΙΟΝΙΟΝ ΣΧΕΔΟΝ ΓΑΛΗΝΙΑΙΑ
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ : 763,5

ΑΝΑΒΟΛΑΙ ΚΑΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ

Μολονότι αἰσιόδοξοι πληροφορίαι τῆς τελευταίας στιγμῆς φέρουν ὡς ἐπιτευχθεῖσαν ἢ ὡς μέλλουσαν νὰ ἐπιτευχθῇ μίαν οἱανδήποτε συμφωνίαν ἐπὶ τοῦ στρατιωτικοῦ ζητήματος καθιστῶσαν δυνατὴν τὴν παράτασιν τοῦ βίου τῆς Οἰκουμενικῆς κυβερνήσεως μέχρι τῆς προσεχοῦς διασκέψεως τῆς Γενεύης ἢ καὶ πέραν αὐτῆς, ὑπάρχουν πολλοὶ ἀντιμετωπίζοντες μετὰ σκεπτικισμοῦ πρὸς τὴν κατάστασιν καὶ ἄλλοι οἱ ὁποῖοι θεωροῦν, τό γε νῦν, ἀδύνατον τὴν ἐπιστροφὴν καὶ ἑνὸς ἀκόμη ἀποτάκτου εἰς τὴν ἐνέργειαν. Οἱ δὲ τελευταῖοι οὗτοι διατείνονται ὅτι ἔχουν ὑπ' ὄψει πρωτόκολλον τοῦ περιφήμου «Δημοκρατικοῦ Φρουροῦ» δῆλα δὴ τῶν ἀξιωματικῶν οἱ ὁποῖοι ὑπακούουν εἰς τὸν κ. Πλαστήραν καὶ δι' αὐτοῦ εἰς τὸν κ. Βενιζέλον, καὶ ὅτι τὸ πρωτόκολλον τοῦτο φέρον τὰς ὑπογραφὰς πλείστων ὅσων ἐν ἐνεργείᾳ ἀξιωματικῶν εἶναι εἰς γνῶσιν τῶν λεγομένων δημοκρατικῶν ἀρχηγῶν, οἵτινες ἐν τούτοις δὲν ἔχουν πληροφορήσει περὶ τούτου τοὺς ἀντιβενιζελικοὺς συναδέλφους των. Λέγουν ἀκόμη ὅτι οἱ τὸ πρωτόκολλον ὑπογράφοντες ἀναλαμβάνουν ἀλληλεγγύως τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μὴ δεχθοῦν τὴν ἐπαναφορὰν τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πίνακος Α εἰς τὸ στράτευμα.

Ἂν ἡ πληροφορία αὐτὴ εἶνε ἀκριβής, ἢ ἂν εἶνε προϊὸν φανταστικόπων ἐγκεφάλων, ἡμεῖς ἀγνοοῦμεν. Ἀλλ' ἡ ὕπαρξις τοιούτου πρωτοκόλλου θὰ ἦτο ἡ μόνη ἐξηγοῦσα τὴν μέχρι τοῦδε παρέλκυσιν τοῦ στρατιωτικοῦ ζητήματος καὶ ἡ μόνη μέχρις ἑνὸς σημείου δικαιολογοῦσα τὰς δυστροπίας τῶν νεοβενιζελικῶν ἀρχηγῶν καὶ τοῦ κ. Μαζαράκη.

Θὰ ἠθέλαμεν ὁπωσδήποτε νὰ μὴ πιστεύσωμεν τὴν ὕπαρξιν τοιούτου πρωτοκόλλου. Θὰ ἠθέλαμεν νὰ ἐπαληθεύσουν αἱ αἰσιόδοξοι πληροφορίαι μιᾶς ἐσπερινῆς συναδέλφου, καὶ θὰ ἠθέλαμεν νὰ δημοσιευθῇ ὁ πίναξ Α, καὶ νὰ γίνῃ ἡ ἀπαρχὴ ἐπιστροφῆς ἠδικημένων ἀξιωματικῶν εἰς τὸ στράτευμα, διὰ νὰ καταφανῇ ὅτι ἡ κυβέρνησις ἀσκεῖ πράγματι ἐξουσίαν τινὰ καὶ δὲν εἶνε δούλη κυριάρχων ἢ ἐπικυριάρχων ἀφανῶν παραγόντων. Ἡ Οἰκουμενικὴ κυβέρνησις δὲν ἔχει πολλὰ εἰς τὸ ἐνεργητικόν της. Ἡ ἀποκατάστασις τῶν δημοσίων ἐλευθεριῶν εἶνε συνέπεια τῆς ἀποχωρήσεως τῶν δικτατόρων δὲν δύναται συνεπῶς νὰ θεωρηθῇ ἔργον αὐτῆς καὶ μόνης. Τὶ ἀπομένει; Ἡ ἀπομάκρυνσις τοῦ κ. Ὀθωναίου ἀπὸ τὴν διοίκησιν ἑνὸς σώματος στρατοῦ καὶ τοῦ κ. Ζουρίδου ἀπὸ τὴν Γενικὴν Διοίκησιν Κρήτης. Δὲν ἀρνούμεθα ὅτι τοῦτο ἔχει ἠθικὴν τινα ἀξίαν διὰ τὸν ἀντιβενιζελισμόν, ἀφοῦ οἱ κ.κ. Ὀθωναῖος καὶ Ζουρίδης συνετέλεσαν εἰς τὸν δικαστικὸν φόνον τόσων πολιτικῶν προσώπων, ἀλλ' ὑπάρχουν καὶ ἄλλαι ἠθικαὶ ἀνάγκαι ἀνικανοποίητοι καὶ ὑπάρχει ἐξ ἄλλου ἡ ἀνάγκη ὅπως διοικηθῇ ἡ χώρα καλύτερον καὶ ρυθμισθῇ τὸ οἰκονομικὸν ζήτημα.

Γράφει ἡ εὔγλωττος ἐσπερινὴ συνάδελφος ὅτι ἔγιναν σπουδαῖα πράγματα καὶ δὴ ὁ διακανονισμὸς τῶν χρεῶν μας πρὸς τὴν Ἀγγλίαν. Καὶ ὅτι μὲν ἔγινεν ὁ διακανονισμὸς οὗτος εἶνε ἀναμφίβολον, ἀλλὰ τὶ πλέον τούτου ἔγινεν ἐπὶ τοῦ οἰκονομικοῦ πεδίου ; Τίποτε, ἀπολύτως τίποτε. Καὶ ἀναμένομεν ὅλοι τὴν ἐν παραβύστῳ εὑρισκομένην νομοθετικὴν ἐργασίαν τοῦ κ. Καφαντάρη διὰ νὰ πεισθῶμεν περὶ τοῦ ἐναντίου. Περιμένομεν τὸν προϋπολογισμόν, τοῦ ὁποίου ἡ ὑποβολὴ ἀναβαλλομένη ἀπὸ μηνὸς εἰς μῆνα καὶ ἀπὸ ἑβδομάδος εἰς ἑβδομάδα ἐξενεύρισε τὴν Κοινὴν Γνώμην εἰς τὴν ὁποίαν ἔδωκε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι καὶ κατὰ τὸ 1927 θὰ διοικούμεθα μὲ δωδεκατημόρια κοπτόμενα εἰς τ' ἀχνάρια τοῦ ἐναγοῦς Τανταλιδείου προϋπολογισμοῦ. Ἐκτὸς ἂν πταίῃ ἡ βραδύτης τοῦ κ. Τσαλδάρη διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν, ὁπότε θ' ἀναγκασθῶμεν νὰ διαμαρτυρηθῶμεν κ' ἐναντίον του. Τὶ δυνάμεθα περισσότερον ;

Αἱ ἀναβολαὶ αὗται εἶνε ὁπωσδήποτε ὀλέθριαι. Ἡ κυβέρνησις πρέπει ν' ἀποφασίσῃ. Οἱ ὑπουργοὶ πρέπει νὰ συμφωνήσουν μεταξύ των. Καὶ ἂν δὲν εἶνε κύριοι τῆς καταστάσεως ὥστε νὰ ἐκτελέσουν τὰς ἀποφάσεις των καὶ τὰς συμφωνίας, ἂς τὸ διαμηνύσουν πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν διὰ νὰ ἐλαφρυνθῇ ἡ εὐθύνη των.

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΤΑ ΕΠΩΝΥΜΑ

Ἀναγινώσκω εἰς ἐπαρχιακὴν ἐφημερίδα τὴν ἀκόλουθον δήλωσιν:

«Εἰμεθα ἠναγκασμένοι νὰ δηλώσωμεν διὰ τῆς παρούσης δημοσιεύσεως ὅτι οὐδεμία συγγένεια ἢ καὶ ἁπλῆ σχέσις μᾶς συνδέει μετὰ τοῦ προ τίνος καιροῦ συλληφθέντος ὡς παραχαράκτου Ἀριστογείτονος Κακαράντζα. Μερικοὶ καλοθελταὶ, ἐκμεταλλευόμενοι τὴν συνωνυμίαν, ἐπεδίωξαν νὰ ἀναμίξουν καὶ τὴν οἰκογένειαν ἡμῶν εἰς τὴν βρωμερὰν ὑπόθεσιν τῆς ἀνακαλυφθείσης παρσχαράξεως καὶ νὰ κατασπιλώσουν τὸ ἔντιμον ὄνομα τῶν Κακαραντζαίων. Διαμαρτυρόμενοι διὰ τὴν κακόβουλον ταύτην πρόθεσιν, δραττόμεθα τῆς εὐκαιρίας νὰ διακηρύξωμεν ὅτι οἱ Κακαράντζηδες ἵστανται τόσον ὑψηλὰ, ὥστε οὐδεὶς ἔχει τὸ ἀνάστημα νὰ τοὺς θίξῃ, αἰσθάνονται δὲ ὑπερηφάνειαν διὰ τὸ ἐπίθετον τὸ ὁποῖον φέρουν.

Οἰκογένεια Ἀβραὰμ Κακαράντζα».

Διὰ τὸν πολὺν κόσμον ἡ δήλωσις δὲν περιέχει τίποτε τὸ ἐξαιρετικόν. Μία οἰκογένεια δυσφημισθεῖσα λόγῳ τῆς συνωνυμίας της μὲ ἄλλην, τῆς ὁποίας κάποιον μέλος περιέπεσεν εἰς ἀτιμωτικὸν ἔγκλημα, εἶνε φυσικὸν νὰ ἐξεγείρεται καὶ νὰ διαμαρτύρεται ἐναντίον ἐκείνων οἵτινες κακοβούλως ἐπεζήτησαν νὰ συγχύσουν τὰ πράγματα εἰς βάρος τῆς τιμῆς καὶ τῆς ὑπολήψεώς της. Ἡ οἰκογένεια Κακαράντζα, ὑπὸ τὴν ἔποψιν αὐτὴν, εὑρίσκεται ἐν πληρεστάτῳ δικαίῳ. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον δὲν ἠμπορεῖ πιὰ νὰ κάμῃ κάποιαν ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν εἶνε αἱ περίοδοι τῆς δημοσιευθείσης δηλώσεως, αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὸ ἐπίθετον τῆς δηλούσης οἰκογενείας. Τὸ δημοσίευμα ἀναφέρει ὅτι κάποιοι καλοθελταὶ ἐπεδίωξαν «νὰ κατασπιλώσουν τὸ ἔντιμον ὄνομα τῶν Κακαραντζαίων», τὸ ὁποῖον ὅμως «ἵσταται τόσον ὑψηλὰ», ὥστε οἱ φέροντες αὐτὸ «αἰσθάνονται ὑπερηφάνειαν διότι τὸ φέρουν». Γιὰ ἂς ἀναλύσωμεν καλύτερον τὰ τελευταῖα ταῦτα. Ἡ λέξις «κακαράντζα» πρὶν περιέλθῃ εἰς τὴν κυριότητα τῆς ἀνωτέρω οἰκογενείας, εἶνε πασίγνωστον τί ἀντεπροσώπευε. Ἀντεπροσώπευε λοιπὸν ἐκεῖνο τὸ προϊὸν τῆς κτηνοτροφίας, τὸ ὁποῖον δὲν εἶνε οὔτε γάλα, οὔτε τυρὶ, οὔτε βούτυρον, οὔτε μαλλὶ, οὔτε δέρμα. Τὰ πρόβατα τὸ πετοῦν εἰς τοὺς δρόμους ἢ εἰς τὰ χωράφια, ὁ δὲ ποιμενικὸς κόσμος οὐδόλως τὸ ὑπολογίζει μεταξὺ τῶν εἰσοδημάτων, τὰ ὁποῖα ἀποκομίζει ἐκ τῶν ποιμνίων. Μία οἰκογένεια ἐν τούτοις τὸ παρέλαβε τὸ πρᾶγμα αὐτὸ καὶ τὸ ἔκαμε ἰδικόν της ἀνυψώσασα τοῦτο εἰς θέσιν ἱεροῦ συμβόλου.

Προτοῦ συντελεσθῇ τὸ βαρυσήμαντον αὐτὸ γεγονὸς, ἐὰν κανεὶς ἐτόλμα νὰ εἴπῃ εἰς τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας: «Νὰ χαθῆτε, βρωμοκακαράντζηδες» ἠμποροῦσε κάλλιστα νὰ προκληθῇ συμπλοκὴ, νὰ ἐπακολουθήσῃ δίκη ἐπὶ ἐξυβρίσει, νὰ γίνουν πράγματα καὶ θαύματα μεταξὺ εἰπόντων καὶ ἀκουσάντων: «Κύριε πρόεδρε, μᾶς ἐξύβρισε δεινῶς. Μᾶς ἀπεκάλεσε κακαράντζηδες. Ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἀνεχόμεθα τὴν ὕβριν καὶ εἶνε δίκαιον νὰ ἐπιπέσῃ βαρὺς ὁ πέλεκυς τῆς δικαιοσύνης, ἄλλως θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ αὐτοδικήσωμεν». Τώρα; Διαμαρτυρίαι διότι κατασπιλοῦται τὸ ἔντιμον ὄνομα τῶν Κακαραντζαίων, ἐπιπροσθέτως δὲ καὶ ἐκδήλωσις ὑπερηφανείας ἐκ μέρους ἐκείνων οἱ ὁποῖοι τὸ φέρουν!

Τὸ ζήτημα τοῦ ἐπιθέτου τῶν ἀνθρώπων εἶνε ἀληθῶς παραδοξότατον καὶ μυστηριωδέστατον. Ποία μαγικὴ δύναμις μεσολαβεῖ ὥστε λέξεις πολλάκις χυδαιόταται καὶ ἀηδέσταται, λέξεις τὰς ὁποίας ἐντρέπονται οἱ ἄνθρωποι καὶ νὰ ἀκούουν ἀκόμη, ἔρχονται κοὶ κολλοῦν ἐπάνω εἰς τὴν ζωὴν τους, προσλαμβάνουσαι τὴν ἱερωτέραν θέσιν ἐν αὐτῇ καθιστάμνναι ἀληθινὰ σύμβολα τῶν οἰκογενειῶν καὶ μεταβιβαζόμεναι ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν μετὰ σεβασμοῦ καὶ λατρείας; Ἐὰν ἀποκαλέσῃς ἕνα συμπολίτην σου «κολοκύθαν», ὁ συμπολίτης σου αὐτὸς θὰ σὲ δείρῃ αὐτοστιγμεὶ, θεωρῶν τὴν προσωνυμίαν ὡς ὕβριν. Ἐν τούτοις αὐτὴν τὴν στιγμὴν Κολοκύθας ὀνομάζεται κάποιος Ἕλλην μεγαλέμπορος καπνοῦ ὁ ὁποῖος καὶ ὑπερηφανεύεται διὰ τὸ ἐπίθετόν του, συνιστῶν νυχθημερὸν εἰς τοὺς υἱοὺς του νὰ προσέξουν ὅπως μὴ ἀμαυρώσουν τὴν αἴγλην τοῦ πατρικοῦ ἐπωνύμου. Ἐλάτε τώρα τὰ εἰπῆτε ἕναν ἄλλον «σαλιάρην» χωρὶς νὰ προκληθῇ ἄφευκτος μπαστουνομαχία. Καὶ ὅμως τὸ ἐπίθετον αὐτὸ κοσμεῖ τὸν οἶκον μεγάλου ἐφοπλιστοῦ, μετὰ σεβασμοῦ, δικαιοτάτου ἄλλως τε, προφερόμενον εἰς τὰς κοσμικὰς συγκεντρώσεις. Καὶ αὐτὰ εἶνε τὰ ὁπωσδήποτε ἀθωότερα διότι ὑπάρχουν καὶ ἄλλα, ὄχι μόνον χειρότερα, ἀλλ' αὐτόχρημα ἀηδῆ ἢ προκαλοῦντα τὴν ἐντροκὴν, τὰ ὁποῖα δὲν ἀναφέρω ἀκριβῶς διὰ τὸν τελευταῖον αὐτὸν λόγον. Πῶς ἐπεβλήθησαν τὰ ἐπώνυμα ταῦτα; Καὶ πῶς ἀνεγνωρίσθησαν ἀπὸ ἐκείνους οἵτινες τὰ φέρουν; Ἰδίως δὲ διὰ ποίας μυστηριώδους δυνάμεως κατώρθωσαν νὰ χάσουν τὴν σημασίαν τὴν ὁποίαν εἶχον προτοῦ γίνουν αὐτὸ τὸ ὁποῖον ἔγιναν;

Εἰς τοὺς ἀρχαιοτάτους χρόνους τὸ ἐπώνυμον δὲν ἔπαιζε τὸν ρόλον τὸν ὁποῖον παίζει σήμερον. Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες καὶ οἱ Ρωμαῖοι εἶχαν ἕνα ὄνομα, πλησίον τοῦ ὁποίου ἔθετον καὶ τὸ ὄνομα τοῦ πατρός των, ἢ τὸ ὄνομα τῆς ἰδιαιτέρας των πατρίδος, ἐὰν ὑπῆρχε ἀνάγκη διακρίσεως. Τοιουτοτρόπως ὁ Φωκίων ἐλέγετο Φωκίων ὁ Φώκου, ὁ δὲ Θαλῆς, ἀπεκαλεῖτο Θαλῆς ὁ Μιλήσιος. Σὺν τῷ χρόνῳ οἱ ἄνθρωποι ἠσθάνθησαν τὴν ἀνάγκην νὰ συμπληρώσουν τὸ ὄνομά των κατόπιν δὲ τούτου ὑπεβλήθη ἀπαραιτήτως τὸ ἐπίθετον. Αὐτὸ δὲ ἦτο καὶ τὸ λογικώτερον. Διότι ἀφοῦ ὠνομάσθησαν ἑκατοντάδες χιλιάδων Γεώργιοι, Δημήτριοι καὶ Ἰωάννηδες, διὰ τῆς προσθήκης δὲ τοῦ πατρικοῦ ὀνόματος ἢ τῆς ἰδιαιτέρας πατρίδος ἦτο ἀδύνατον νὰ ξεχωρισθῇ κανεὶς, διότι καὶ οἱ πατέρες ἐκαλοῦντο καὶ αὐτοὶ κατὰ τὸ πλεῖστον μὲ τὰ ἴδια ὀνόματα, ἐπεβάλλετο ἡ ἐφεύρεσις ἑνὸς ἐπωνύμου. Ἀλλὰ διωρθώθη τάχα τὸ κακὸν μὲ τὸ ἐπικροτῆσαν σύστημα καὶ δταν χιλιάδες χιλιάδων ἔσπευσαν νὰ ὀνομασθοῦν Παπαδόπουλοι, Ἰωαννίδηδες καὶ τὰ παρόμοια ; Καὶ τέλος πάντων αὐτὰ εἶνε μὲν κοινὰ ἐπίθετα, προκαλοῦντα ἀτελεύτητον σύγχυσιν, ἀλλὰ δὲν εἶνε τοιλάχιστον ἀηδῆ. Μὰ ἐκεῖνος ὁ εὐλογημένος ὁ ὁποῖος ὠνομάσθη Τσίρλης ἢ Κολοπανᾶς, ἢ Σκουλικάντερος δὲν εὕρισκε τίποτε καλύτερον διὰ νὰ σημειώσῃ τὴν ἐκ τῆς γηΐνης σφαίρας διέλευσίν του ; Εἶνε ἀληθὲς ὅτι καὶ ὅλας τὰς λέξεις τοῦ Μεγάλου Λεξικοῦ ἐκατηνάλισκεν ὁ ἄνθρωπος, πάλιν δυσκόλως θὰ ἠδύνατο νὰ ἱκανοποιήσῃ τὴν προκειμένην ἀνάγκην. Ἀντὶ ὅμως νὰ δεχθῇ νὰ τὸν ἀποκαλοῦν Κατσαρίδαν ἢ Ποντικομύτην, ἢ Γκαβοχίναρον, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον τοῦ ἐξασφαλίζει ὁπωσδήποτε τὴν διάκρισιν τῆς προσωπικότητός του, ἠμποροῦσε νὰ κάμῃ ἐπὶ τέλους αὐτὸ ποῦ κάνουν οἱ Ἰσπανοί, οἱ ὁποῖοι ἔχουν μὲν ἐπώνυμα δύο καὶ τριῶν συνήθως χιλιομέτρων. ἀλλὰ δὲν λέγονται Κακαραντζῆδες, οὔτε καὶ ἂν ἐλέγοντο θὰ ὑπερηφανεύγοντο διὰ τοῦτο.

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Ἡ παράστασις τοῦ "Προμηθέως„ εἰς Δελφοὺς

Ὁ Ἑρμῆς καὶ ὁ χορὸς τῶν Ὠκεανίδων πρὸ τοῦ βράχου ὅπου εἶναι καθηλωμένος ὁ Προμηθεύς

Τὸ θέατρον τῶν Δελφῶν κατάμεστον κόσμου

Τὰ παρασκήνια τοῦ παγκοσμίου δράματος

Μετὰ τὴν Ρωσσικὴν Ἐπανάστασιν

Ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία ἀξιοῦν τὴν λίτραν κρέατος ἐκ μέρους τῆς Ρωσσίας. - Τὸ σχέδιον τοῦ Κερένσκυ. - Ἡ μεταξὺ Νιβὲλ καὶ Χαΐγκ διαφωνία. - Πῶς εἰργάζετο ἡ Γερμανικὴ προπαγάνδα κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου. - Τσῶρτσιλ, ἐρασιτέχνης στρατηγὸς

Ἀπὸ τὰ ἀπομνημονεύματα τοῦ πρίγκηπος Μὰξ τῆς Βάδης

Ἡ ρωσσικὴ ἐπανάστασις καὶ ὁ Κερένσκυ

Κατὰ τὸν Ἰούνιον τοῦ 1917 ἠδύνατο κανεὶς νὰ σχηματίσῃ μίαν ἰδέαν περὶ τῆς ἐπικρατούσης εἰς τὰ μέτωπα καταστάσεως, ἰδίᾳ δὲ περὶ τῆς ἐπικρατούσης δπισθεν τῶν μετώπων τοιαύτης.

Τὰ δύο τεράστια ἐκεῖνα γεγονότα, ἡ ρωσσικὴ ἐπανάστασις ἀφ' ἑνὸς καὶ ἡ εἴσοδος τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὸν πόλεμον ἀφ' ἑτέρου εἶχον μεταβάλει ἄρδην τὰ πράγματα.

Εἰς τὴν Ρωσσίαν συνεκρατήθη ἡ καταστροφὴ ὡς ἐκ θαύματος. Κατὰ τοὺς πρώτους μῆνας ὑπῆρχον δύο κυβερνήσεις, μὲ τὴν αὐτὴν ἐξουσίαν: ἡ ἐπιτροπὴ τῆς Δούμας καὶ τὸ συμβούλιον τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν στρατιωτῶν. Ὁ Κερένσκυ ἦτο ἀντιπρόεδρος τῶν σοβιὲτ καὶ συγχρόνως ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης τῆς «προσωρινῆς κυβερνήσεως». Τὰ σοβιὲτ ἐστήριζον τὴν δύναμίν των ἐπὶ μιᾶς μεγάλης ἀνάγκης τοῦ ρωσσικοῦ λαοῦ. Ἀπὸ τῆς ἐκρήξεως τῆς ἐπαναστάσεως ὑψώθη μία γοερὰ κραυγὴ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης καὶ ὑπὲρ τοῦ ἄρτου. Ὁ Κερένσκυ κατώρθωνε κατ' ἀρχὰς νὰ χαλιναγωγῇ τὸ συμβούλιον τῶν ἐργατῶν καὶ τῶν στρατιωτῶν. Βεβαίως, οἱ ἰμπεριαλισταὶ κοὶ πολεμικοὶ σκοποὶ τῆς Ρωσσίας εἶχον ἐξαφανισθῇ μετὰ τοῦ παλαιοῦ καθεστῶτος. Ἀλλ' ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Γαλλία ἐπέμενον νὰ λάβουν τὴν λίτραν τοῦ κρέατος καὶ ὑπελόγιζον ἐπὶ τῆς ρωσσικῆς συνεργασίας. Ἐυδιέφερε τάχα τοὺς συμμάχους τὸ μέλλον τῆς Ρωσσίας ; Ἀρκεῖ μόνον ὁ στρατός της νὰ ἐπεπίθετο ἐναντίον τῆς Αὐστρίας καὶ ν' ἀπησχόλει τὸν γερμανικὸν στρατόν.

Ἡ νότα τοῦ Μιλιούκωφ

Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Μαΐου οἱ Σύμμαχοι, ἀσκήσαντες δίαν σχεδόν, προεκάλεσαν τὴν νόταν τοῦ Μιλιούκωφ. (Σ. «Π». ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπὶ Κερένσκυ), ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐγένετο λόγος περὶ μιᾶς νίκης τῶν ρωσσικῶν ὅπλων. Ὁ ρωσσικὸς λαὸς ἀπήντησεν εἰς τὴν νόταν ταύτην διὰ τεραστίων διαδηλώσεων, διευθυνομένων ὑπὸ τοῦ Λένιν καὶ τῶν μαξιμαλιστῶν. Ὁ Κερένσκυ κατέστειλε τὴν κίνησιν ταύτην, ἐν τούτοις ὁ Μιλιούκωφ καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν Γκούτσκωφ ἠναγκάσθησαν νὰ παραιτηθοῦν. Ὁ Κερένσκυ ἐγένετο ἀκολούθως ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν καὶ ἡ νέα αὐτὴ θέσις τοῦ προσέδωκε χαρακτῆρα κυριαρχούσης φυσιογνωμίας ἐν Ρωσσίᾳ. Καὶ ἡ προσωρινὴ κυβέρνησις ἀπέκρουσε τὸ ἐνδεχόμενον μιᾶς χωριστῆς εἰρήνης μετὰ τῆς Γερμανίας. Ἀλλ' ὁ Κερένσκυ κηρυσσόμενος ὑπὲρ αὐτῆς συνεχίσεως τοῦ πολέμου, ἐπιδιώκει ἄλλους σκοπούς.

Τί ἐπεδίωκεν ὁ Κερένσκυ διὰ τῆς συνεχίσεως τοῦ πολέμου

Τὸ ἐναντίον τῶν προσαρτήσεων καὶ ἀποζημιώσεων ρεῦμα ὠγκοῦτο ὁσημέραι. Ἡ εὐμενὴς ἀπήχησις ἣν εὑρίσκει ἡ ἀρχὴ αὐτὴ παρὰ τοῖς ἐμπολέμοις λαοῖς ἐνεθάρρυνε τὸν Κερένσκυ, ὁ ὁποῖος ἐξώρκιζε τοὺς Συμμάχους, ὅπως μετριάσουν τὰς ἀξιώσεις των. Μόνον δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου ἐπίστευεν ὁ Κερένσκυ ὅτι ἦτο δυνατὴ ἡ διατήρησις τῆς συμμαχίας καὶ μία τελευταία κοινὴ νικηφόρος προσπάθεια ἐναντίον τοῦ μόνου ἐναπομένοντος κινδύνου, τῆς «ἀπολυταρχίας» καὶ τοῦ «ρωσσικοῦ μιλιταρισμοῦ». Ὁ Κερένσκυ μεγάλας κατέβαλλε προσπαθείας ὅπως ἐξηγήσῃ πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὸ μειωμένον ἠθικὸν τοῦ ρωσσικοῦ στρατοῦ.

Ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιτύχῃ τὸ σχέδιον τοῦ Κερένσκυ; Οἱ γνωρίζοντες καλῶς τὰς ἐν Ρωσσίᾳ συνθήκας, ἐπέμενον ὅτι μία τοιαύτη προσπάθεια τοῦ ρωσσικοῦ στρατοῦ θὰ ὡδήγει ταχύτερον καὶ ἀσφαλέστερον εἰς τὸ ἐσωτερικὸν χάος.

Τὰ ἐν τῷ ἀνατολικῷ μετώπῳ ἀπρόβλεπτα γεγονότα ἠνάγκασαν τοὺς συμμάχους ν' ἀναθεωρήσουν τὸ σχέδιον τῶν ἐπιχειρήσεών των. Οἱ "Ἄγγλοι καὶ οἱ Γάλλοι δὲν ἦσαν σύμφωνοι ἐπὶ τοῦ ἂν ἤξιζε τὸν κόπον ν' ἀναμένουν τοὺς Ρώσσους. Οἱ Γάλλοι ἦσαν κεκηρυγμένοι ὑπερ τῆς ἀμέσου δράσεως, οἱ δὲ "Ἄγγλοι ὑπεστήριζον ὅτι ἦτο ἀνάγκη ν' ἀναμείνουν μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν ἡ Ρωσσία θὰ ἦτο εἰς θέσιν νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὸν κοινὸν ἀγῶνα. Τὴν 13ην Μαρτίου 1917 ἔλαβε χώραν ἐν Λονδίνῳ στρατιωτικὸν συμβούλιον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Νιβὲλ καὶ τοῦ Χαΐγκ. Οἱ Γάλλοι ἐπέμενον εἰς τὰς ἀπόψεις των, ὑπὲρ μιᾶς ἀμέσου ἐπιθετικῆς ἐνεργείας ἐν Καμπανίᾳ. Ἐν τέλει ὑπερίσχυσαν. Ἡ ἐπικράτησις αὕτη τῶν γαλλικῶν ἀπόψεων δὲν ἦτο ἀσχετος πρὸς τὴν ἐντύπωσιν ἣν εἶχε προξενήσει ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἡ ὑποχώρησις μας παρὰ τῷ "Ἄνκρ.

Ὁ στρατηγὸς Λούδενδορφ ἐδίσταζε νὰ προβῇ εἰς τὴν σύμπτυξιν τοῦ μετώπου, ὅπως ἐξουδετερώσῃ τὴν πίεσιν τῆς γαλλικῆς ἐπιθέσεως. Ἐφοβεῖτο ὅτι τοῦτο θὰ ἐνεθάρρυνε τὸν ἐχθρόν. Ὁ ἐπὶ τοῦ στρατιωτικοῦ γραφείου τοῦ ὑπουργείου των Ἐξωτερικῶν συντάγματαρχης Χαΐφτεν μεγάλας κατέβαλλε προσπαθείας μέχρις ὅτου πείσῃ τὸν στρατηγὸν ὅτι ὑπῆρχε τρόπος νὰ μειωθῇ ἡ ἐντύπωσις ἣν θὰ ἐπροξένει ἡ τοιαύτη κίνησις τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ. Κατὰ τὸν Χαΐφτεν ἠδυνάμεθα διὰ τῶν ὀυδετέρων ἀνταποκριτῶν μας νὰ ὑποβάλωμεν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ τὴν ἀντίληψιν, ὅτι ὀπισθεν τῆς ὑποχωρητικῆς κινήσεως τοῦ γερμανικοῦ στρατοῦ ἐκρύπτοντο ἀγνώστα σχέδια τοῦ Χίνδεμπουργκ. Καὶ πράγματι: μετὰ τὴν ἐπιτυχῶς συντελεσθεῖσαν ὑποχώρησιν τοῦ στρατοῦ μας, τὸ γαλλικὸν ἐπιτελεῖον ἤρχισε νὰ φοβῆται, κατὰ τὰς ἐξ Ἀγγλίας εἰδήσεις μας, μίαν σφοδρὰν γερμανικὴν ἐπίθεσιν ἐναντίον τοῦ Σουασὸν. Ἡ νίκην ἐπίθεσιν ἐναντίον τοῦ Σουασὸν. Ἡ κοινὴ γνώμη κατέκρινε τότε τὰ συμμαχικὰ ἐπιτελεῖα, ἐπειδὴ δὲν προεβλεψαν τὸ ἐνδεχόμενον τοῦτο καὶ συνετέλεσαν τοιουτοτρόπως εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῶν σχεδίων τοῦ Χίνδεμπουργκ.

Τὰ ἐπιθετικὰ σχέδια τοῦ Νιβὲλ

*Πολὺς ἐγένετο θόρυβος περὶ τῶν ἐπιθετικῶν σχεδίων τοῦ Νιβέλ. Αἱ ἀσήμαντοι ἐπιτυχίαι του παρὰ τὸ Ντουαμὸν ἐλάμβανον διαστάσεις θριάμβων, ὁ δὲ Τύπος τὸν ἀνέκρινε μὲ τὸν Ναπολέοντα. Ἡ Ἀγγλία ὁμοίως δὲν ἐλάμβανε μέρος εἰς τὴν συναυλίαν. Ἡ ἀγγλικὴ κοινὴ γνώμη, ἀκόμη καὶ οἱ ἐπίσημοι ἀγγλικοὶ κύκλοι, ἤρχισαν αὐξαντοῦντες σοβαρῶς τὸ κατὰ πόσον ἦτο δυνατὴ μία νίκη εἰς τὸ δυτικὸν μέτωπον μὲ τὰ ὑπὸ τῶν Συμμάχων διατιθέμενα μέσα. Παρὰ πάντα ταῦτ

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡΑΧ. 800	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ.ΑΓΓ. 4
ΕΞΑΜΗΝΟΣ » 500	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 10

Ο ΔΕΚΙΣΤΟΣ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ πληρωμής είναι ἡ ἀπορ. ἐνός ἔκαστου ἀριθμοῦ ἐν τῷ ὁποίῳ ἐφέρθη ἡ ἐπιταγή τοῦ διαχειριστοῦ τῆς «Πρωϊας» κ. Π. Πετρογιάννη καὶ ἡ ἀφαίρεσις ἐκ τῆς ἐφημερίδος.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ
ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΛΕΥΕΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ
Α. Π. Παπαγεωργίου 20 Τηλ. 20-00

ΕΤΗΣΙΑ ΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ ΜΕΤΟΧΟΥ

Πρὸς τοὺς κ.κ. Μετόχους τῆς ἑταιρείας τῶν Ἠλεκτρικῶν Τηλεφώνων Ἀθηνῶν, 22 καὶ 24 καὶ νοῦ Κωνσταντινουπόλεως τῆς ἑφετινῆς Πανηγύρεως 26, καλοῦνται εἰς Τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τοῦ κ.κ. Μετόχου διὰ τὴν 27ην Μαΐου 1927 ἡμέρας Κυριακὴν καὶ ὥραν 10. π.μ. ἐν τῷ ἐν Μεταξᾷ τοῦ ἀντιθεν Τοῦρκικοῦ Σκολέκου πρὸς σκέψιν καὶ λῆψιν ἀποφάσεων ἐπὶ τῶν κατωθὶ ἐκκειμένων θεμάτων:

1) Ἔκθεσις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν πεπραγμένων τοῦ ἔτους 1925—1927 καὶ κατάστασις Ἰσολογισμοῦ τῆς 31ης Μαρτίου 1927.

2) Ἔκθεσις τῶν Ἐλεγκτῶν.

3) Ἐγκρισις Ἰσολογισμοῦ.

4) Ἀπαλλαγὴ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν Ἐλεγκτῶν διὰ πάσας τὰς ὑφ' ὑπόψιν τοῦ Νόμου.

5) Ἐκλογὴ δύο τακτικῶν Ἐλεγκτῶν καὶ δύο ἀναπληρωματικῶν διὰ τὸ ἔτος 1927 — 1928 καὶ καθορισμὸς τῆς ἀμοιβῆς ἑκάστου τῶν ἐλεγκτῶν τῆς παρελθούσης χρήσεως.

Οἱ ἐκβουλόντες νὰ λάβωσι μέρος εἰς τὴν Γενικὴν Τακτικὴν Συνέλευσιν Μέτοχοι, ἢ ἔχοντες δικαίωμα ψήφου κατὰ τὸ καταστατικὸν Ἄρθρον 20) ἀφείλουσι νὰ καταθέσωσιν ἐνὶ πράξει τὰς μετοχὰς αὐτῶν ἐν ἑκατὸν ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως εἰς τὴν Τραπεζαν τὴν Ἀθηνῶν καὶ Ἀναγνωστίδην καὶ Σ. Ἀναστασιάδην ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ λαμβάνουσι ἀντὶ αὐτῶν ἀποδείξεις τῶν ἐν λόγῳ μετοχῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Μαΐου 1927

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
ΝΙΚ. ΦΙΛΙΟΣ

Ἑλληνικὸν Ὠδεῖον
Θέατρον Κεντρικὸν
Παρασκευὴ 13 Μαΐου 1927
ὥρα 6 1/2 μ.μ.
Ἐπίδειξις ρυθμικῆς
Μέθοδος J. Dalcroze
ὑπὸ ἀμάδος μαθητριῶν τάξεως
Dos M. Jordan
τοῦ Φροντιστηρίου Γενεύης
καθηγητοῦ Ἑλληνικοῦ Ὠδείου

Κίνησις ρυθμικαὶ καὶ ἀσκήσεις. Ἀρμονία. Μελῳδία. Ἀκουστικὴ. Ρυθμικὴ. Σολφέγγιον — Ἀσκήσεις Πλουσιωτέρου κινήσεως. Μουσικὴ ἀπόδοσις κλασικῶν ἔργων κλπ.

Τιμαὶ εἰσιτηρίων 25 καὶ 50

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ
ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΘΕΑΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ & ΕΛΛΑΔΟΣ
ΘΕΑΤΡΟΝ ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ
Ἀξιωτ. 12 Μαΐου 6 1/2 μ. π.
ΣΗΜΕΡΟΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ
Τοῦ διασκεμιμένου Ἕλληνος καλλιτέχνου
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΛΥΚΟΥΔΗ (Βοιό)
τὴ συμφ. κ.κ.
ΣΤΑΥΡΟΥ Δ. ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ
Ἔργα: Μαύρη — Μαγόπουλος, Νίκος Τσέρης, Τσόγγρέ κλπ.
Σήμερον: Λεκέου ὁ κ. καὶ ἡ κ. Γαλανοῦδη.

Ἀπὸ Πρωϊᾶς εἰς Πρωϊᾶν

Ἀνάκρισις

Ἡ ΞΕΝΗ ΣΑΤΥΡΑ

Ἀμπὸν ἡ κωμῳδία ἐτελείωνε! Ἀγαπητὴ Λιλὶ, Σκεναγωγὲς στὰ πόδια σου καὶ τὴν μητέρα σου, ἐκεῖ ἀπάνω. Εἶναι τρελὴ μόνε. τρόμο βγάζει—μὰ σαρμὸ κι' εἶναι γοῦνα—τρόμο βγάζει πρὸς σταμῆ μεταφοβίου. Ἀς μὴ ἐκφοβοῦμε. Ἡ ἡμαθοὶ εἶναι ἥσυχη. κ' ἡ ἀγάπη μου ἡ Ἀγλαΐα ἀκόμα ἡσυχάζει. Ἐμεῖς μόνε πρέπει νὰ ἀνοίξωμε τὴ μεγάλη μας ἀγκαλιὰ κι' ἀπὸ τὴν ἀγκαλιὰ ἀπόψε. Ἡ ἡμαθοὶ εἶναι ἥσυχη. κ' ἡ Ἀγλαΐα ἀκόμα ἡσυχάζει. Ἐμεῖς μόνε πρέπει νὰ ἀνοίξωμε τὴ μεγάλη μας ἀγκαλιὰ ἀπόψε. Ἀν ἀκόμα ἀκόμα κ' ἐκεῖ ἀπάνω ἀκόμα κ' ἐκεῖ ἀπάνω. Ἀν ἀκόμα

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΔΕΛΦΩΝ

Η ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΟΡΤΩΝ ΔΙΕΞΗΧΘΗ ΕΝ ΜΕΣΩ ΦΡΕΝΙΤΙΔΟΣ ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΥ

ΟΙ ΞΕΝΟΙ ΥΜΝΟΥΝ ΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΝ ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΑΠΟΘΕΩΣΙΣ ΤΟΥ ΖΕΥΓΟΥΣ ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΥ

ΔΕΛΦΟΙ, 10. (Τοῦ ἀπεσταλμένου συντάκτου μας).—Τὴν πρωΐαν τῆς σήμερον οἱ ἐξ Ἰτέας ἐπανελθόντες ἐπισκέπται καὶ οἱ φιλοξενηθέντες εἰς τὰς οἰκίας τῶν προκρίτων ἐπεσκέφθησαν τὴν ἔκθεσιν τῶν Ἑλληνικῶν κεντημάτων, κεραμουργημάτων καὶ ἄλλων εἰδῶν χειροτεχνίας, τὰ ὁποῖα ἐπροκάλεσαν ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον.

Περὶ τὴν 11ην π. μ. πολὺς κόσμος συνεκεντρώθη εἰς τὸ θέατρον, ὅπου ὡμίλησε πρῶτος ὁ διευθυντὴς τῆς Γαλλικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς κ. Ρουσσέλ, καὶ μετ' αὐτὸν ὁ ἐπιφανὴς Γερμανὸς ἀρχαιολόγος κ. Δαίρπφελδ, τονίσαντες τὴν σημασίαν τῶν Δελφῶν καὶ τῶν Δελφικῶν μυστηρίων εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἐκφράσαντες τὴν χαρὰν των διὰ τὴν ἀναβίωσιν τοῦ πολιτισμοῦ ἐκείνου, χάρις εἰς τὰς τελουμένας ἑορτάς.

Τὴν μεσημβρίαν παρετέθη τὸ πρόγευμα, μεθ' ὃ ὁ κ. Σικελιανὸς ἐδέχθη εἰς τὴν ἐνταῦθα οἰκίαν του τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ Τύπου πρὸς τοὺς ὁποίους ἐξέφρασε τὴν χαρά του, διότι τὸ ἔργον του ἐπέτυχεν. Ἐξ ὅσων εἶπεν ὁ κ. Σικελιανὸς ἀποντῶν εἰς ἐρώτησιν, ἂν θὰ ἐπαναληφθῇ ἡ παράστασις τοῦ «Προμηθέως Δεσμώτου» εἰς τὸ Ἀθηναϊκὸν Στάδιον ἢ εἰς τὸ θέατραν Ἡρῴδου Ἀττικοῦ, φαίνεται ὅτι τοῦτο δὲν εἶνε πιθανόν.

Οἱ ΓΥΜΝΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Τὴν 3ην ἀπογευματινὴν ἤρχισαν οἱ γυμνικοὶ ἀγῶνες εἰς τὸ ἀχαῖον Στάδιον, εἰσιόντες ἐσημείωσαν ἐπιτυχίαν ἴσην πρὸς τὴν τῆς χθεσινῆς παραστάσεως. Ἀλκιμώτατοι ἀθληταὶ ἠγωνίσθησαν εἰς τὸ ἀρχαῖον πένταθλον ὑπὸ τὰ διαρκῆ χειροκροτήματα τῶν θεατῶν. Ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσιν διὰ τὴν γραφικότητα τοῦ θέματος ἔκαμαν οἱ δρόμοι ἐν πλήρει ἀρχαῖᾳ πανοπλίᾳ.

Τὸ θέαμα τοῦ Σταδίου, τοῦ ὁποίου αἱ κερκῖδες ἦσαν κατάμεστοι κόσμου ἤτο, ὡραιότατον ἐν τῇ ἐπιβλητικότητί του καὶ τῷ ἀμειλίκτῳ ἐνθουσιασμῷ τῶν παρευρισκομένων. Ἐκ τῶν ἐπισήμων παρίσταντο οἱ ὑπουργοὶ κ. κ. Μιχαλακόπουλος, Παπαναστασίου καὶ Ἀγγελόπουλος καὶ οἱ πρεσβευταὶ Ἰαπωνίας καὶ Βουλγαρίας.

Η "ΠΥΡΡΙΧΗ,,

Τοὺς ἀγῶνας ἐπηκολούθησεν ἡ «πυρρίχη» χορευθεῖσα μὲ ἀρχαίας πανοπλίας καὶ μὲ μουσικὴν ὑπόκρουσιν τοῦ κ. Ψάχου. Ἡ ἐκτέλεσις τοῦ πολεμικοῦ χοροῦ προεκάλεσεν ἐνθουσιώδεις ἐπευφημίας τοῦ πλήθους. Ἐπίσης ἡ ἐμφάνισις τοῦ ἐξ Ἀμερικῆς ἐλθόντος Ἕλληνος χορευτοῦ κ. Κανέλλου, χορεύσαντος τὴν πυρρίχην μὲ ὡραίαν πανοπλίαν καὶ ἄλλους κλασσικοὺς χορούς, ἐχειροκροτήθη ζωηρῶς.

Ἐν γένει ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀγωνισμάτων καὶ τῶν χορῶν εἰς τὸ ἀρχαῖον στάδιον ἐσημείωσε μοναδικὴν ἐπιτυχίαν παρὰ τὸν ἐπικρατοῦντα ἀφόρητον καύσωνα. Εἰς τὸν ἐλθόντα πρῶτον δρομέα τοῦ ἀνωμάλου δρόμου 10 χιλιομέτρων Γεώργιον Καΐλῆν, ἐκ Δεσφίνης, ὅστις ἔφθασε εἰς τὸ Στάδιον ἀκμαιότατος, ἐγένετο ἐνθουσιώδης ὑποδοχή.

ΚΑΛΑΟΣ ΑΑΦΝΗΣ ΕΙΣ ΤΟ ΖΕΥΓΟΣ ΣΙΚΕΛΙΑΝΟΥ

Μετὰ τὴν λῆξιν τῶν ἀγωνισμάτων ὡμίλησεν ἀπὸ τοῦ μέσου τοῦ Σταδίου, ὁ ἀρχαιολόγος κ. Ἀλ. Φιλαδελφεὺς εἰπὼν ὅτι νομίζει, ὅτι ἐκφράζει τὰ αἰσθήματα καὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν ξένων ἀνακηρύσσων Πυθιονίκας τὸ ζεῦγος Σικελιανοῦ.

Ἔπλεξεν ἀκολούθως τὸ ἐγκώμιον τοῦ ἐκλεκτοῦ ζεύγους, εἰς τὰς ἀκαμάτους προσπαθείας τοῦ ὁποίου ὀφείλονται αἱ Δελφικαὶ ἑορταί, καὶ ὑπὸ τὰς ἐνθουσιώδεις ἐπευφημίας καὶ τὰ χειροκροτήματα τοῦ πλήθους προσέφερεν εἰς τὴν Καν καὶ τὸν Κον Σικελιανὸν κλάδον δάφνης. Δικαιοῦνται, ἐτόνισεν, ὡς οἱ ἀρχαῖοι Ὀλυμπιονῖκαι, τῆς τιμῆς ταύτης, ἀπονεμομένης ἐπὶ τοῦ ἱεροῦ αὐτοῦ ἐδάφους τῶν Δελφῶν, τὸ ὁποῖον δὲν παράγει οὔτε χρυσόν, οὔτε ἄλλα πολύτιμα μέταλλα, ἀλλὰ μόνον τὸ σύμβολον αὐτὸ τῆς ὑπεροχῆς τῶν τιμῶν.

Μόλις ἐπεράτωσε τὸν λόγον του ὁ κ. Φιλαδελφεύς, ὁμὰς ἐνθουσιωδῶν ἀθλητῶν, φερόντων ἀρχαίας ἑλληνικὰς ἐνδυμασίας, ἀνήρπασε καὶ περιέφερεν ἐπὶ ἀσπίδος τὴν κυρίαν Σικελιανοῦ. Ἐπίσης, φουσταναλλοφόροι ἀνεσήκωσαν ἐπὶ τῶν χειρῶν των καὶ περιέφερον εἰς τὸ Στάδιον τὸν κ. Σικελιανόν, ὑπὸ τὰ θερμότατα χειροκροτήματα τῶν παρισταμένων.

Ἡ ὡραία ἑορτὴ τοῦ Σταδίου ἔληξε μὲ τὴν ἐκτέλεσιν νέων Ἑλληνικῶν χορῶν, ὑπὸ τοὺς ἤχους πίναλιας καὶ ντουλίων. Τούτους ἐχόρευσαν λιγυρόκορμοι φουστονελλοφόροι καὶ χωριατοπουλες μὲ τὰς γραφικάς των ἐνδυμασίας. Μεταξὺ τῶν χορευτῶν ἐθαυμάσθη διὰ τὴν σβελτωσύνην του γέρων Ἀραχωβίτης ἡλικίας 97 ἐτῶν.

Γενικῶς αἱ ἐντυπώσεις τόσον τῶν ξένων ἐπισκεπτῶν ὅσον καὶ τῶν ἡμετέρων εἶνε πλέον ἢ ἐνθουσιώδεις.

Η ΝΥΚΤΕΡΙΝΗ ΙΕΡΟΤΕΛΕΣΤΙΑ

Τὴν 8ην ἑσπερινὴν, εἰς τὸ ἀρχαῖον θέατρον ἤρχισαν ἡ ἐκτέλεσις ἔργων ἐκκλησιαστικῆς βυζαντινῆς μουσικῆς, τονισθέντων ὑπὸ τοῦ κ. Ψάχου. Τριάκοντα πρόσωπα ἐπὶ τοῦ δράχου τοῦ Προμηθέως, κρατοῦντα λαμπάδας καὶ φορῶντα ράσα, ἐψάλλον. Τὸ θέατρον ἐφωτίζετο μὲ δᾷδας.

Κατόπιν τὸ ζεῦγος Κανέλλου ἐξετέλεσε τὰ «Σεπτήρια», χορευτικὴν ἀναπαράστασιν τοῦ ἄγῶνος τοῦ Ἀπόλλωνος ἐναντίον τοῦ Πύθωνος.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΧΟΡΒΑΡΤ

Τέλος ὁ καθηγητὴς τῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Βουδαπέστης δρ Χόρβαρτ ὡμίλησεν, εἰς ἄπταστον καθομιλουμένην ἑλληνικὴν ἐπὶ τῶν Δελφικῶν ἑορτῶν.

«Αἱ Δελφικαὶ ἑορταί, εἶπε, μᾶς ἔδωσαν τὴν οὐσίαν τοῦ αἰωνίου ἑλληνικοῦ πνεύματος, τὸ ὁποῖον δὲν εἶναι μόνον ἑλληνικόν, ἀλλὰ δα θύτατα ἀνθρώπινον. Ὅ,τι παρουσιάσθη ἐμπρὸς εἰς τὰ μάτια μας μὲ τὰ διάφορα ἔργα, ἐπεκάλυψε τὴν ἰσχύσην ἐκτολιτιστικὴν δύναμιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

Ἐπήνεσε τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἔργου, τοῦ ὁποίου ἡ παράστασις μᾶς συνήρπασεν ἀπὸ τὴν πρώτην στιγμὴν καὶ μᾶς ἀνέβασεν εἰς ἄψα, ὑπερηφίνα, ὑπεράνθρωπα ὕψη, καὶ συνέκρινε τὸ πρόσωπον τοῦ Προμηθέως καὶ τοῦ Χριστοῦ, προσθέσας ὅτι ὁ Προμηθεὺς τοῦ Αἰσχύλου εἶναι ὁ συνεκτικὸς κρίκος μεταξὺ τῆς ἀρχαίας ἑλληνικῆς θρησκείας καὶ τῆς χριστιανικῆς, ὅπως τὰ ἀκουσθέντα ἐκκλησιαστικὰ μέλη εἶναι ὁ συνεκτικὸς κρίκος μεταξὺ τοῦ ἀρχαίου καὶ τοῦ νέου κόσμου. «Τὴν παράστασιν τοῦ ἔργου τοῦ Αἰσχύλου, ἐξῆκολούθησε, δικαιώτατα ἐχαρακτήρισεν ὁ κ. Δαίρπφελδ, εἰς ἐκ τῶν κορυφαίων ἑλληνιστῶν ἀρχαιολόγων τῆς ἐποχῆς μας, ὡς ἀνωτέραν ἀπὸ ὅλας τὰς παραστάσεις, ποὺ εἴδεν εἰς τὴν ζωήν του.

»Εὐλογημένοι, ἐξηκολούθησεν, ὅσοι εἰργάσθησαν καὶ συνέβαλον εἰς τὸ ὑψηλὸν ἔργον τοῦ Σικελιανοῦ. Ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς πόλεως τῆς Βουδαπέστης, ἡ ὁποία μὲ ἔστειλεν ἐπιτηδες, φέρω τὸν χαιρετισμὸν τῶν Οὐγγρων πρὸς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν καὶ ἐκφράζω τὸν βαθύτατον θαυμασμόν μου πρὸς τὸ ζεῦγος Σικελιανοῦ».

ΕΝΘΟΥΣΙΩΔΕΙΣ ΑΦΙΕΡΩΣΕΙΣ

Ὁ κ. Μπουασσοῦ, ἀρχισυντάκτης τῆς παρισινῆς «Κομέντια» ἐχάρισεν εἰς τὸν Σικελιανὸν τὰ ἔργα του μὲ τὴν ἑξῆς ἀφιέρωσιν: «Εἰς ἐκεῖνον ποὺ ἔπραγματοποίησε πλήρως δ,τι ἡμεῖς ἀνειρεύθημεν εἰς Ὀράγγην, εἰς ἐκεῖνον ποὺ μὲ τὴν πίστιν ἀνέστησε τὴν τραγικὴν τέχνην καὶ τὴν Δελφικὴν ψυχήν».

Ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ ἰσπανικοῦ Τύπου, γνωστότατος συγγραφεύς, οὐμανιστὴς καὶ ἐκδότης κλασσικῶν ἔργων κ. Ἐστέλρια προσέφερεν ἐπίσης εἰς τὸν Σικελιανὸν τὰ ἔργα του μὲ τὴν ἀφιέρωσιν: «Εἰς τὸν μεγάλον ποιητὴν, εἰς τὸν ὁποῖον οἱ οὐμανισταὶ ὅλου τοῦ κόσμου ἠμποροῦν νὰ εἴπουν σήμερον: «Σὺ Κύριος, σὺ Διδάσκαλος».

Ὁ κ. Μπουασσὸ, ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ γαλλικοῦ Τύπου ἐδήλωσε σχετικῶς μὲ τὰς Δελφικὰς ἑορτάς, ὅτι θεωρεῖ ταύτας ὡς τὴν πραγματοποίησιν ὑψηλοτέρας ἀντιλήψεως τέχνης. Τὸ γεγονός, εἶπεν, ἀποτελεῖ διὰ τὴν Ἑλλάδα μαρτυρίαν ἀναγεννήσεως καὶ εὐγενεστέρας αἰσθητικῆς. Ὁ βαθύτατα συγκεκινημένος λαὸς συμμετέσχε μὲ τὴν καρδιά του εἰς τὰς ἑορτάς, τηρῶν τὴν προγονικὴν παράδοσιν. Αἱ Δελφικαὶ ἑορταὶ εἶναι τὸ θαυμασιώτερον ἐξ ὅσων εἴδομεν.

Η ΛΗΞΙΣ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ

Αἱ ἑορταὶ ἔληξαν τὴν 10ην νυκτερινὴν μὲ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Δελφικοῦ ὕμνου ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας.

Τὸ θέαμα τῆς ἀποχωρήσεως τοῦ πλήθους, ὑπὸ τὸ φῶς τῶν δᾴδων, ὑπῆρξεν ἀφαντάστως φαντασμαγορικόν.

Οἱ ἐπίσημοι καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Τύπου ἀναχωροῦμεν τὸ μεσονύκτιον.

Α. ΤΣΑΜΟΠΟΥΛΟΣ

Τι ΓΡΑΦΕΙ Ο ΞΕΝΟΣ ΤΥΠΟΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 10.—Αἱ ἐφημερίδες «Κομέντια» καὶ «Χρόνος» δημοσιεύουν ἐνθουσιώδεις τηλεγραφικὰς περιγραφὰς τῶν Δελφικῶν ἑορτῶν, ἀποστελλομένας ἀπὸ τὰν παρακολουθοῦντων αὐτὰς ἀνταποκριτῶν των.

Ὁ κ. Μπουασσό, ἀρχισυντάκτης τῆς «Κομεντιάς, τηλεγραφεῖ ὅτι «ἡ παράστασις τοῦ «Προμηθέως» εἰς τὴν ὑπεροχον πόλιν τῶν Δελφῶν ἦτο κυριολεκτικῶς θεία.

«Ὁ χορὸς τῶν Ὠκεανίδων, προσθέτει, κατέστη διὰ πρώτην φορὰν τὸ πρωτεῦον πρόσωπον εἰς τὴν ἀναπαράστασιν τῆς θρησκευτικῆς τραγῳδίας, ἥτις ἀπεδόθη εἰς τοὺς Δελφοὺς κατὰ τρόπον ἀληθινόν».

Ὁ κ. Μπουασσὸ ἀναφέρει κατόπιν ὅτι τὸ πλῆθος τοῦ κόσμου ἐνθουσιασθὲν ἐπευφήμησε ζωηρότατα τὸν ποιητὴν Σικελιανόν, ὁ ὁποῖος, μετὰ τὸ τέλος τῆς παραστάσεως, ὡμίλησε περὶ τοῦ πνευματικοῦ θεάτρου.

«Αἱ ἑορταὶ τῶν Δελφῶν, καταλήγει ὁ κ. Μπουασσὸ, ὑπῆρξαν μία καλλιτεχνικὴ ἐκδήλωσις ἀπαράμιλλος».

Ὑπὸ ἀνάλογον πνεῦμα τηλεγραφεῖ καὶ ὁ εἰς Δελφοὺς ἀνταποκριτὴς τοῦ Παρισινοῦ «Χρόνου» κ. Ζὺλ Ρατώ.

«Περὶ τὰ μεγαλοπρεπῆ ἐρείπια τῶν Δελφῶν, τηλεγραφεῖ ὁ κ. Ρατώ, τὰ ἀναστηλωθέντα ὑπὸ τοῦ Γάλλου ἀρχιτέκτονος κ. Λωρᾶν καὶ τῆς γαλλικῆς ἀρχαιολογικῆς σχολῆς Ἀθηνῶν, συνεκεντρώθησαν χιλιάδες περιηγητῶν καὶ καλλιτεχνῶν ἐξ ὅλων τῶν ἐθνῶν.

»Αἱ ἑορταὶ ἦσαν μία ὑψηλὴ καλλιτεχνικὴ ἀπόλαυσις».

Ὁ κ. Ρατὼ περιγράφει ἀκολούθως διὰ μακρῶν τὴν παράστασιν τοῦ «Προμηθέως Δεσμώτου».

«Ἡ τραγῳδία τοῦ Αἰσχύλου, λέγει, ἀπεδόθη μὲ ἀπαράμιλλον τελειότητα. Τὸ ἀπόγειον τῆς παραστάσεως ἦτο ὁ χορὸς τῶν Ὠκεανίδων. Σαράντα κορίτσια, μὲ μαγευτικὸς ὡραῖα κοστούμια, ἐχόρευσαν κατὰ τρόπον μεγαλοπρεπῆ.

»Πάντες παρηκολούθησαν μὲ ἀγωνίαν τὴν παράστασιν. Καὶ ἡ ἐπερχομένη θραδεῖς ἑσπέρα καλύπτουσα μὲ τὰς σκιάς της τοὺς θράχους τῶν Δελφῶν, ἐνέτεινεν ἔτι μᾶλλον τὴν ἀγωνίαν των».

ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΓΓΛΙΚΑΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 10.— Ὁ ἀνταποκριτὴς τοῦ «Μαγχεστριανοῦ Φύλακος» εἰς τὰ πρὸς τὴν ἐφημερίδα του τηλεγραφήματα, ἐξαίρει τὴν ἐπιτυχίαν τῶν Δελφικῶν ἑορτῶν, τονίζων ὅτι τοιοῦτον θέαμα ἦτο ἄνευ προηγουμένου. Περιγράφει εἶτα τὸ εἰδανικὸν πλάσιον— ὡς τὸ ἐπονομάζει—ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἔγινεν ἡ παράστασις τοῦ «Προμηθέως» καὶ καταλήγει παραθέτων τὰς ἐνθουσιώδεις κρίσεις τῶν παρακολουθησάντων τὰς ἑορτὰς ἀρχαιολόγων.

Ὁ ἀπεσταλμένος τῶν «Τάϊμς» ἐτηλεγράφησεν ἐπίσης διὰ μακρῶν τὰ τῆς ἑορτῆς πρὸς τὴν ἐφημερίδα του, τονίζων ὅτι κατὰ τὴν κρίσιν τῶν ξένων ἀρχαιολόγων ἀπεδόθησαν πιστῶς καὶ μετὰ ἱστορικῆς ἀκριβείας αἱ στολαὶ τῶν Ὠκεανίδων καὶ γενικῶς εἰς ὅλας τὰς λεπτομερείας τῆς ἑορτῆς ὑπῆρχεν ἡ σφραγὶς τῆς τέχνης καὶ τῆς ἀκριβείας.

Ο ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΑΣΥΡΜΑΤΟΣ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 10. (Ἀσύρματος).— Εἰς τὸ παλαιὸν θέατρον τῶν Δελφῶν ἐνώπιον πέντε χιλιάδων περίπου θεατῶν ἐπανελήφθησαν οἱ ἀπὸ δύο χιλιάδων ἐτῶν διακοπέντες ἀγῶνες τῶν Δελφῶν μετὰ τῆς παραστάσεως τοῦ δράματος τοῦ Αἰσχύλου ὁ «Προμηθεὺς Δεσμώτης». Οἱ ἀγῶνες οὗτοι πρόκειται νὰ ἐπαναλαμβάνωνται κατ' ἔτος.

Η ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΤΟΥ ΕΝΟΙΚΙΟΣΤΑΣΙΟΥ

ΑΝΤΙΚΑΤΕΣΤΑΘΗ ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΠΕΡΙ ΟΜΟΛΟΓΟΥΜΕΝΩΣ ΠΛΟΥΣΙΩΝ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΕΝΟΙΚΙΟΣΤΑΣΙΟΥ ΤΟΥ κ. ΤΣΙΤΣΕΚΛΗ

Εἰς τὴν Βουλὴν συνῆλθε καὶ χθὲς ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Τσιτσεκλῆ ἡ ἐπὶ τοῦ ἐνοικιοστασίου ἐπιτροπὴ συνεχίσασα τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ 8ου ἄρθρου καθορίζοντος τὰς περιπτώσεις τῆς ἄρσεως αὐτοῦ.

Ἡ ἐπιτροπὴ συνεζήτησε χθὲς ἐπὶ τῆς διατάξεως τῆς ἀφορώσης τὴν ἄρσιν τοῦ ἐνοικιοστασίου διὰ τοὺς ὁμολογουμένως πλουσίους. Ἀπεφάνθη δὲ κατὰ πλειοψηφίαν ὑπὲρ τῆς ἀπορρίψεως τῆς διατάξεως τοῦ ὑπὸ τὴν κρίσιν αὐτῆς διατάγματος Ἀγγελοπούλου εἰς τὸ ὁποῖον ὡς ὁμολογουμένως πλούσιοι χαρακτηρίζονται οἱ ἔχοντες ὡρισμένον ποσὸν εἰσοδήματος κλπ.

Κατόπιν τῆς ἀπορρίψεως τῆς διατάξεως αὐτῆς ἐδέχθη νὰ συμπεριληφθῇ εἰς τὸ νέον διάταγμα αὐτούσιον τὸ ἄρθρον τοῦ ἐνοικιοστασίου Τσιτσεκλῆ, μὲ τὴν παρατήρησιν ὅτι οἱ ὁμολογουμένως πλούσιοι δὲν θὰ ἀπολαύσουν τῆς προστασίας τοῦ ἐνοικιοστασίου ἐνῷ μέχρι τοῦδε ὑπεχεοῦντο μόνον νὰ πληρώνουν τὴν ἡμισυμένον ἐνοίκιον.

Ἐν συνεχείᾳ συνεζητήθη ἡ διάταξις περὶ ἀλλοδαπῶν, ἡ ὁποία ἐνεκρίθη ὡς ἔχει, δηλαδὴ ὅτι οἱ ἀλλοδαποὶ ἀπολαύουν τῆς προστασίας τοῦ ἐνοικιοστασίου μόνον ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἀμοιβαιότητος. Εἰς τὴν διάταξιν ταύτην προσετέθησαν καὶ αἱ ἑξῆς ἐξαιρέσεις: Ποστάτον ἀπολαύουν ἀπὸ τὸ ἐνοικιοστάσιον 1) Οἱ κατὰ τὴν Ἑλλάδα ξένοι ἐπὶ καιρὸν προσφυγόντες εἰς τὸ γένος ξένοι ὑπήκοοι καὶ 3) Αἱ Ἑλληνίδες αἱ ὁποῖαι συζευχθεῖσαι ἀλλοδαποὺς ἐχήρευσαν ἤδη, ἐρόσον ὅμως δὲν ἔχουν ἄρρενα τέκνα.

Ἡ ἐπιτροπὴ συνεχιοιένη σήμερον τὴν πορείαν θὰ συνεχίσῃ τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ ἰδίου ἄρθρου.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΗΜΕΡΙΝΗΝ ΣΥΣΚΕΨΙΝ ΤΩΝ ΑΡΧΗΓΩΝ ΘΑ ΚΡΙΘΗ Η ΕΞΕΛΙΞΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ

Ο κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ ΘΑ ΕΠΙΜΕΙΝΗ ΝΑ ΛΥΘΟΥΝ ΟΛΑ ΤΑ ΕΚΚΡΕΜΗ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΠΡΩΤΙΣΤΩΣ ΔΕ ΝΑ ΕΠΙΖΗΤΗΘΗ Η ΔΙΕΥΘΕΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ

Καθ' ὅλας τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας, ἡ διευκρίνισις τῆς πολιτικῆς καταστάσεως ἀναμένεται νὰ ἐπέλθῃ ἐντὸς τῆς ἡμέρας, κατὰ τὴν ζητηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ. Τσαλδάρη σύσκεψιν τῶν πολιτικῶν ἡγετῶν. Ἡ ὥρα τῆς συσκέψεως ταύτης θὰ ὁρισθῇ ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ μετὰ τὴν ἐπάνοδον τῶν κ. κ. Παπαναστασίου καὶ Μιχαλακοπούλου ἐκ Δελφῶν, σήμερον τὴν πρωΐαν.

Οἱ τρεῖς δημοκρατικοὶ ἀρχηγοὶ θὰ συναντηθοῦν, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, ἐντὸς τῆς πρωΐας κατ' ἰδίαν, ὅπως ἀνταλλάξουν τὰς γνώμας των ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων, τῶν ὁποίων ἠξιώθη ὑπὸ τοῦ κ. Τσαλδάρη ἡ ἄμεσος λύσις, καὶ καθορίσουν τὴν ἐπ' αὐτῶν στάσιν των.

Ἡ σύσκεψις ὅλων τῶν πολιτικῶν ἡγετῶν, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Ζαΐμη, προβλέπεται ὅτι θὰ συνεχισθῇ καὶ τὴν νύκτα, δεδομένου ὅτι ἡ συζήτησις προκειται νὰ περιλάβῃ ὅλα τὰ ἐκκρεμῆ ζητήματα, ἀρχῆς γινομένης ἀπὸ τοῦ στρατιωτικοῦ.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον εἶχε πρὸς στιγμὴν κρατήσει χθὲς ἡ γνώμη περὶ ἀναβολῆς τῆς σημερινῆς συνεδριάσεως τῆς Βουλῆς, ἵνα μὴ ὑποχρεωθοῦν οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ νὰ διακόψουν τὴν σύσκεψίν των. Ἀλλ' ἡ γνώμη αὕτη φαίνεται ὅτι δὲν θὰ πραγματοποιηθῇ, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς προκληθησομένης δυσφορίας τῶν βουλευτῶν, ἐφ' ὅσον μάλιστα ἡ σημερινὴ συνεδρίασις εἶναι προωρισμένη διὰ τὸν κοινοβουλευτικὸν ἔλεγχον.

Πιστεύεται ὁπωσδήποτε ὅτι κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς θ' ἀποτραπῇ ἡ συζήτησις ἐπὶ τῶν κατατεθειμένων ἐπερωτήσεων διὰ τὸ στρατιωτικόν, ἐν ἀναμονῇ τῶν περισμάτων τῆς συσκέψεως τῶν πολιτικῶν ἡγετῶν.

Ἐκ τῶν πορισμάτων τούτων, τόσον ὡς πρὸς τὸ στρατιωτικὸν ὅσον καὶ ὡς πρὸς τὰ ἄλλα ἐκκρεμῆ ζητήματα,—νομαρχιακὸν καὶ οἰκονομικὸν—θὰ ἐξαρτηθῇ ἡ ἐξέλιξις τῆς πολιτικῆς καταστάσεως, διευκρινιζομένου κατὰ πόσον εἶναι δυνατὴ ἡ περαιτέρω διατήρησις τῆς Οἰκουμενικῆς ὑπὸ τὴν σημερινήν της μορφὴν καὶ κατεύθυνσιν.

Αἱ σχετικαὶ προβλέψεις εἶνε μᾶλλον αἰσιόδοξοι ἀπὸ χθές, παρὰ τὴν ἐν προκειμένῳ ἐπιφυλακτικότητα τόσον τοῦ κ. Τσαλδάρη ὅσον καὶ τοῦ κ. Καφαντάρη. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, τὸ κύριον γνώρισμα ἐκ τοῦ ὁποίου θὰ καταδειχθῇ ἡ ροπὴ τῶν σχετικῶν πιθανοτήτων συνίσταται κατὰ τὴν τεθεῖσαν ἤδη ὑπὸ τοῦ κ. Τσαλδάρη βάσιν, εἰς τὸ ἐαν οἱ δημοκρατικοὶ ἀρχηγοὶ θὰ δεχθοῦν κατὰ τὴν σημερινὴν σύσκεψιν νὰ προβοῦν εἰς τὴν ἀπαρχὴν πραγματικῆς λύσεως τῶν διαφόρων ἐκκρεμῶν ζητημάτων τὰ ὁποῖα ὁ ἡγέτης τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἀνέφερε πρὸς τὸν κ. πρωθυπουργὸν κατὰ τὴν προχθεσινήν του συνάντησιν μετ' αὐτοῦ.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι τὰ προκαταρκτικὰ συμπεράσματα ἐκ τῶν ἐπακολουθησασῶν τῆς συνάντησιν ταύτην ἐμμέσων συνεννοήσεων δὲν ἐπιτρέπουν εἰμὴ μόνον τὴν διαπίστωσιν καλῶν διαθέσεων διὰ τὸν σύντομον τερματισμὸν τῆς ὑφισταμένης ἐκκρεμότητος καὶ οὐδὲν πέραν τούτου. Κατὰ συνέπειαν, μόνον ἐκ τῆς σημερινῆς συσκέψεως τῶν πολιτικῶν ἡγετῶν θὰ καταφανῇ τὸ δυνατὸν τῆς προσεγγίσεως τῶν ἑκατέρωθεν ἀπόψεων ἐπὶ ἑνὸς ἑκάστου τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων.

Η ΒΑΣΙΣ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΗΘΗΣΟΜΕΝΗΣ ΛΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ

Εἰδικῶς, ὅσον ἀφορᾷ τὸ στρατιωτικόν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου προβλέπεται ὅτι θ' ἀρχίσῃ ἡ συζήτησις κατὰ τὴν σημερινὴν σύσκεψιν τῶν πολιτικῶν ἡγετῶν, αἱ χθεσιναὶ πληροφορίαι ἀναφέρουν ὅτι δὲν ἔχει ἐπέλθει σιμφανία πέραν μιᾶς προσεγγίσεως τῶν ἑκατέρωθεν ἀπόψεων—Καφαντάρη—Τσαλδάρη—ἐπὶ τῆς βάσεως τηνόποίαν ἀνεγράψαμεν χθές: νὰ δημοσιευθοῦν δηλαδὴ οἱ ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ἐπαναφορᾶς καταρτισθέντες πίνακες τῶν ἀποτάκτων, νὰ ἐπιληφθῇ δὲ τῆς ἐξετάσεως τῶν ὑποβληθησομένων ἐνστάσεων τὸ συγκροτηθησόμενον συμβούλιον ἐκκαθαρίσεως, ὑπὸ τὸν ὅρον—ὁ ὁποῖος προβάλλεται ὡς ἀξιωσις ἀπὸ μέρους τῶν δημοκρατικῶν ἡγετῶν—ὅτι αἱ ἀποφασεις τοῦ συμβουλιου τούτου θὰ γίνουν ἀποδεκταὶ ἀδιαμφισβητήτως.

Κατὰ τὰς παρεχομένας ἐκ τῶν δημοκρατικῶν κύκλων πληροφορίας, παραμένει προσθέτως ἀκεραία ἡ ἀξίωσις τοῦ κ. Καφαντάρη ὅπως ἡ δοθησομένη λύσις εἰς τὸ ζήτημα θεωρηθῇ ὡς ὁριστική.

Κατὰ τας ἰδίας πληροφορίας, ὁ κ. Καφαντάρης ἐπὶ τῇ προφῄσει ἐπιτεύξεως συμφωνίας ἐπὶ τῇ λύσεως ταύτης κατήρτισεν ἤδη καὶ τὸ σχέδιον τοῦ σχετικοῦ πρακτικοῦ διὰ τοῦ ὁποίου ἡ Κυβέρνησις θ' ἀνακοινῇ τὰ συμφωνηθησόμενα ὡς ὁριστικὴν τοῦ ζητήματος τῶν ἀποτάκτων λύσιν. Τὸ σχέδιον τοῦτο θὰ συζητηθῇ κατὰ τὴν σημερινὴν ἰδιαιτέραν συνάντησιν τῶν Δημοκρατικῶν ἡγετῶν, πρὸ τῆς ὑποβολῆς του εἰς τὴν ὁλομέλειαν τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν.

Σημειωτέον ὅτι κατὰ τινας πληροφορίας δικαιολογεῖται ἡ ἀμφιβολία ἐὰν ὁ κ. Παπαναστασίου θὰ ἀποδεχθῇ τὴν προαναφερθεῖσαν βάσιν ἐφ' ἧς ἐπῆλθεν ἤδη προσ